

retninger. I dette Spørgsmaal troer jeg altsaa neppe, at en Tilnærmelse vilde kunne finde Sted. Derimod forekommer det mig som et Spørgsmaal ved denne Leilighed, om det skulde være umuligt at forene den høitagtede Ministers Anskuelse med Udvalgets i Henseende til, hvad der med Hensyn til dette Punkt for Diebliffet hensigtsmæssigt kunde foretages. Naar den høitagtede Minister nemlig har ytret, at han ikke antog, at Regjeringen med Anstand kunde vende tilbage til Colonierne med et Forslag som det foreliggende, for der at høre en fornyet Betænkning desangaaende, saa skulde jeg fuldkommen dele den høitagtede Ministers Anskuelse, isald der var Spørgsmaal om at bringe det samme Forslag tilbage til de samme Mænd til Erklæring; men det forekommer mig, at her er Spørgsmaal om at forelægge en anden Samling af Mænd et andet Forslag. Forsaavidt den høitagtede Minister under saadanne Omstændigheder maatte bestemme sig til i Coloniallovsforslaget at anføre disse Grundbestemmelser, hvorom der har været endeel Tale, saa vilde deri jo allerede ligge en betydelig Forandring af Emnet, som forelægges til Betænkning, ligesom der ogsaa, naar Udvalgets Forslag om at forelægge et saadant Forslag for Mænd, valgte paa en ganske anden Maade i Colonierne, end den sidste Samling af Mænd, toges tilfølge, i saa Henseende vilde være en betydelig Forskjel mellem de to Regjeringsbehandlinger.

Et Punkt, som forekommer mig under dette Spørgsmaals Overveelse at være af betydelig Vigtighed, men som ikke er berørt idag, og iøvrigt nærmest maa henhøre under Sagens fremtidige Behandling; er den Omstændighed, at Udvalget har fraraadet, hvad Lovforslaget, som det er forelagt af Regjeringen, udtrykkeligt indbefatter, nemlig en vis vigtig Indflydelse af Rigsdagen paa den fremtidige coloniale Lovgivning. I den Forandring, som Udvalget nu har foreslaaet, finder jeg, at der er et stort Argument for Rimeligheden af at kunne paatænke nu at kunne indføre en omfattende Coloniallov for Colonierne. Sagen stiller sig nemlig saaledes for mig, at Regjeringen har forelagt Rigsdagen et indskrænket Coloniallovsforslag, men som ogsaa indeholder Bestemmel-

ser om, hvorledes Rigsdagen fremdeles kunde vedblive at beholde en betydelig Indflydelse paa den coloniale Lovgivning. Udvalget henstiller derimod til Thinget, at man maatte i ethvert Tilfælde udelukke Rigsdagen fra fremtidig, idetmindste umiddelbar, Indblanding i den coloniale Lovgivning. Det forekommer mig nu altsaa at kunne fremstilles saaledes, at, da dette Thing, forsaavidt det tiltræder Udvalgets Forslag, har tilkjendegivet den Mening, at Rigsdagen herefter ikke umiddelbart skulde indvirke paa den coloniale Lovgivning, troer man det passende nu at gjøre den saakaldte Coloniallov, som man nu forelagde Rigsdagen, og ved hvis Antagelse Rigsdagens Indflydelse paa den coloniale Lovgivning skulde ophøre, saa omfattende som muligt; derfor har man, efterat have erfaret denne Stemning hos Rigsdagen, udarbejdet et mere omfattende Forslag, som kunde begrunde den hele Tilstand og være beregnet paa for Fremtiden at bygge paa uden Rigsdagens Medvirkning. Naar Sagen stilles saaledes, forekommer det mig, at endeel af de Betænkneligheder, som den høitagtede Finantsminister fremsførte om Tilraadeligheden eller det Passende i igjen at forelægge Coloniernes Repræsentanter et saadant Forslag til Betænkning, maatte bortfalde, og i dette Punkt er det derfor, at jeg smigrer mig med det Haab, at man maaskee dog kunde imødesee en Forstaelse mellem Regjeringens og Udvalgets Anskuelse, navnlig forsaavidt det blev vedtaget af Thinget, uden at komme i Strid med de Dtringer, som fra forskellige Sider her ere faldne. Jeg skal indskrænke mig til denne almindelige Betragtning, imødesende den Leilighed, som den anden Behandling af Lovudkastet vil frembyde til, om fornødent, at tage Ordet om Enkelthederne i Forslaget.

Formanden: Maaskee jeg maatte tilslade mig den Bemærkning, forsaavidt den ærede Landstingsmand omtalte den Forudsætning, at Thinget billigede Udvalgets Anskuelse, at en saadan Billigelse dog ikke vil kunne fremtræde, medmindre disse Anskuelse bleve fremsatte under en saadan Form, at de kunde blive Gjenstand for en Afstemning,

Syholm: Jeg havde tænkt mig, at man vel kunde komme til en Anskuelse om Thingets